

Jézus Urunk tanítása

2022. június 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és e hívásban engedelmessé váltok, hogy így ismét egyek lettetek e ünnep megjelenésében.

És köszöntöm mindazokat is, akik ma lélekben vannak jelen, s lélekben kísérték el benneteket a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt¹, az a csodálatos kenyér szaporításának megelevenítése a felismerésben és az elfogadásában. Hisz ez a tanítás először arról kezdődik beszélni, ahogy szoktam felosztani nektek, most is lehet három részre: az első rész szakasza, amikor tanítványaimmal félrevonulok egy magányos helyre, hogy majd ott taníthassam őket. De ezt észreveszi a nép sokasága, és elindulnak, hogy felkeressenek. Én, Jézus Krisztus Uratok szeretettel fogadtam őket, és tanítottam Isten Országáról. És akik gyógyulás reményében kerestek fel, azokat pedig meggyógyítottam.

Utána jön az a szakasz-része, amikor a tanítványaimban megjelenik egy kicsit ugye a félelem az aggodalomban, ahogy nálatok is a földi életben sokszor ez dominál: a félelem és az aggodalom. Ilyenkor bátran merem megkérdezni testvéreimtől: Tegyétek kezeteiket szívetekre: hol vagyok Én olyankor nektek? Hisztek ti Bennem, mikor a félelem és a kétely, az aggodalom vezet benneteket?

A tanítványaim is mit mondtak, figyelmeztetve? Hogy engedjem el a nép sokaságát, bocsássam el. Mert ugye esteledett, vagy, ahogy írva vagyon a tanítvány által, hanyatlott a nap. Akkor hadd menjenek a közeli falvakba, tanyákra, hogy élelmet és szállást keressenek maguknak.

De a nép sokasága nem olyan volt, aki felállt, és menni akart. Ők jól érezték ott magukat.

Erre mi a válaszom feléjük?

– Hát adjatok ti enni.

Ezen mind gondolkodnak.

– Hát talán el kellene menni vásárolni élelmet a közeli faluba. De hol veszünk ennyit élelmet, mikor csak a férfiakat számolva ötezerre lehet becsülni.

Ismételten azt mondom tanítványaimnak, hogy:

– Ti adjatok enni.

Ekkor mit mondanak?

– Uram, öt kenyérünk s két árva halunk van. Mi ez ennyi embernek?

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A tanítványok visszatérése; az első kenyérszaporítás* (Lk 9,10–17).

Ekkor a tanítás harmadik szakaszához érve mit kérek tőlük?

– Telepítsétek le őket ötvenes csoportokba.

Majd, mikor megteszik, ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok kezembe veszem az öt kenyeret és a két halat, amelyet tekintetemmel együtt bemutatok Atyám felé, majdan megáldom, azután megtöröm, és szétosztom a tanítványok között, hogy osszák szét a nép sokaságának.

A nép sokasága elfogadta. Mikor már mindenki evett, és jóllakott, akkor még tizenkét kosár maradékot szedtünk össze.

Itt a tanításnak az is mondanivalója, hogy ne csak a félelem, a kétely és az aggodalom legyen bennetek, ahogy itt ebben a tanításomban a tanítványoknál is ez megjelent egy pillanatra, de mikor tanúi lehettek a csodának a kenyérszaporításában, akkor már öröm töltötte el szívüket, lelküket, mert akkor érezték, hogy a remény szeretete, az milyen csodálatosan tud működni rajtatok és bennetek, rajtuk és tibennetek.

Érdemes elgondolkodni, hogy a tanítás hogyan van jelen a mai jelenlétben, amikor ugye ismét a szeretet, az öröm, a béke, az – néha lehet mondani – távoli fogalom számotokra. Mert a szeretetet, az örömet és a békét engedni kell szívetekbe, lelketekbe, hogy működjön rajtatok és bennetek, s akkor nem a kétely, a félelem és az aggodalom foglalja el a helyet, mert a szeretet, az ezeket mind le tudja küzdeni, csak hagyni kell reája, és bízni a kegyelemben. Mert a tanítványok is itt először ugye félték. A nép sokasága nem törődött vele, azoknak nem az volt a legfontosabb, hogy most ők mit fognak enni, vagy hol fognak pihenni. Ők örültek, hogy jelen lehetnek Velünk, örültek, hogy részesei a tanításnak, örültek, hogy aki a gyógyító kegyelemért fordult Felém és Hozzám, hogy gyógyulást nyerhetett. Mert a kegyelem a szeretetében így van jelen, és így működhet rajtatok és bennetek a felismerés részében. S ezért fontos, hogy a remény a szeretetében mindig legyen szívetekben és a lelketekben. És a remény szeretete erősítsen meg, változtasson, és ez által tudjatok haladni az élet-útpályán a meghívás küldetésében.

Hisz a mai tanításában jelen van a felismerés, az elfogadás, a megtapasztalás, a kegyelem csodája, ami által részeseivé váltok. Ti is a mindennapjaitokban, ha a kenyérszaporításról csak egy gondolatban e tanítást magatok elé vetítitek, akkor megtapasztaljátok, ennek kimondottan nem az volt a legnagyobb tanítása, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok megtörtem a kenyeret, és szétosztottam tanítványaim körében a nép sokaságának, hanem az, hogy a nép sokasága vágyakozott, hogy jelen lehessen, vágyakozott, hogy részeseivé válhasson a tanításnak, és vágyakozott, különösképpen azok, akik a gyógyulás reményében szegődtek Felénk és Hozzánk, és ezt a kegyelmet megkaphatták. És számukra ezekre jött még ez a különleges ajándék a kegyelem szeretete révén, hogy megtapasztalhatták a kenyérszaporítás csodáját, amelyet a Mester szemük láttára végbevitt. Vagyis Én, Jézus Krisztus Uratok megadtam számukra a megtapasztalás csodáját is a mindennap jelenlétében.

Ebben a nehéz, zűrzavaros világban fontos, hogy jelen legyen a szeretet, az öröm és a béke a kegyelmével, mert akkor érzitek, hogy: „A tanításnak van mondanivalója, a tanításból erőt meríthetek, a tanítás által észreveszem a felebarátot és a testvért, és a tanítás által én is megengedem, hogy működjön rajtam és bennem a kegyelem szeretete a reményében. S akkor ki tudok lépni, hogy nem a félelem, a kétely és az aggodalom nagyobb helyet foglal el bennem, szinte nem hagyok helyet a szeretetnek, az örömnnek és a béke megtapasztalásának a mindennap jelenlétében.”

A földi gyarlóságában, mikor azt mondjátok néha a saját szavaitokkal: „Hát nem tehetek róla.”

Ilyent ne mondjunk.

Önmagáról mindenki tehet, és önmagába mit szeretne befogadni, és mit akar elengedni. Ez a szabad akarat cselekvésében működik rajtatok és bennetek.

Az más, mikor azt mondanád, hogy: „Én ebből nem tudok, és nem is akarok kilépni, mert én ebben akarok megmaradni.”

Akkor ne várd, hogy a kegyelem és a szeretet a reményében hogyan foglaljon helyet, ha nem hagysz neki, és nem biztosítasz neki helyet a bensődben.

El kell tudni gondolkodni, hogy hogyan tovább, mi a feladatom, hogyan fogadom el a tanítást, a tanítással hogyan élek a mindennapjaimban, s ez által hogyan fogadom el a felebarátot, a testvért, a családtagot, a szeretteimet, és itt sorolhatnánk végig, kik hogyan vagyunk együtt és egyek.

Hisz ennek a hónapnak a tanítása, az így jött el felétek és hozzátok, hogy jelen van számotokra a kenyérszaporítás tanításának csodája a felismerés elfogadásának megtapasztalásában.

De most készülünk az ünnepre ugye. A múlt golgotai tanításon azt mondtam: Ti is készüljétek, hogy be tudjátok fogadni majdan a Vigasztalót, amelyet Atyám küld el számotokra, és ha szerettek Engem, Jézus Krisztus Uratokat, ahogy tanítványaim szerettek, akkor nem szomorkodtok, és nem sírtok, hogy Én visszamentem az Atyához. Mert amíg Én nem megyek vissza az Atyához, addig az Atya nem tudja elküldeni számotokra a Vigasztalót, a Szentlelket. Ezt mondtam tanítványaimnak, s ezt kértem tőletek is, hogy ti is készüljétek fel, hogy érezzétek, hogy a Szentlélek ajándéka hogyan jön el felétek és hozzátok, hogyan részesülhettek e kegyelemben.

Így a mai napon tudom, többen és többen, ez volt a vágy bennetek, hogy: „Uram, ez a csodálatos ünnep szinte Golgotával együtt összeforr. Évek folyamán már megtapasztaltuk, hogy ilyenkor mindig megajándékozol bennünket. Ma is egy kicsit vágyakoztunk, hogy látod szívünkben a vágyat, hogy ismét szeretnénk részesülni e ünnep ajándékának kegyelméből, amelyet majd felénk árasztasz, hogy tölts be szívünket, lelkünket, egész lényünket, hogy működhessen rajtunk és bennünk, és engedjük, hogy valóban működjön rajtunk és bennünk.”

Most, mielőtt Én, Jézus Krisztus Uratok az Atya megígért Vigasztó Szentlelkét elküldjem számotokra, ehhez kérlek benneteket, hogy ismét alkoss-

satok láncot, fogjátok össze kezeiteket, és majdan szinte pianóban beszélgetünk, pianóban énekelünk.

Ne kelljen minden alkalommal elmondanom!

Tanítványaimnak azt mondtam:

– Legyetek együtt, készüljete fel, és fogadjátok el a Vigasztalót, a Szentlelket, amelyet megígért nektek Atyám s Én, Jézus Krisztus Uratok. Ha felmegyek az Atyához, akkor ez a kegyelmi ajándék felétek árad.

Most azt kérem tőletek, testvéreim: Legyen nyitott a szívetek, fogadjátok be a Szentlelket. Ha nyitott a szíved, akkor észreveszed, és felismered a fénycsóva zúgását, amely most Mária, kiválasztott testvér által elindul jobbra és balra. Érezd a melegséget, ahogy a tüzes lángnyelvek fejetek felett lebegnek, hogy megerősítsenek, és érezzétek, hogy ez a melegség átjárja szíveteket, lelketeket, egész lényeteket.

Szükségeitek van erre a Vigasztalóra a kegyelemben, ebben a nehéz időszakban. S amikor szomorúakká váltok, amikor bánatosak vagytok, amikor kétségek között lebegtek, ilyenkor mindig nézzetek önmagatokba, a szívetek legmélyebb részébe, és érezzétek a Vigasztalónak jelenlétét a fény melegségében, amely most megerősít, amely most átölel, amely most felmelegít, hogy érezd, hogy jelen van e fénycsóva a tüzes lángnyelvével, hogy befonjon benneteket. Ahogy tanítványaim bátrak lettek, tanúságot tettek Rólam, és hirdették az *Evangéliumot*, ti is váljatok a meghívásban, a küldetésetekben, a felismerés révén testvéreimmé. És a meghívásban kövessetek, hogy érezzétek a szeretet kegyelmét, amely most reátok áradt.

Ennek reményében ma, mikor kimentek a Szeretet házába, kérlek benneteket, a szentmise áldozata alatt, mikor összefogjátok kezeiteket a pásztorok által arra az imára, amelyre tanítványaimat tanítottam, legyen ismét nyitott szívetek, hisz tanítványaim és most itt pásztoraim, akik elsőként részesültek kiválasztott Mária testvér által, mivel jobbán és balján ők fogták kezeit, e Vigasztalónak a melegségét, hogy áradjon reátok, és töltsse be szíveteket.

Most pianóban csak egyetlen egy versszakot kérek: „*Szállj szívünkbe, Nagy Isten...*”²

Hát Én elküldtem számotokra a Szentlelket.

Hogy ki hogyan fogadta be, és hogyan engedi meg, hogy működjön rajta és benne, az már a ti saját szabad akaratotok révén van jelen, és erősít, védelmez és vezet a mindennapi élet-útpályátokon.

Ennek reményében most áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom a mai napban, hogy részesülhettetek a Vigasztaló kegyelmének ajándékában. És jelen volt számotokra a tanítás, amely a szeretetet, a reményt sugallta felétek a kenyérszaporítás által. Ez kössön össze benneteket a mindennapban, s ez által tudjatok haladni ezen a meghívott úton mint testvérek a felebarátban.

Ennek reményében áradjon reátok ma áldásom kiválasztott Mária testvér által.

² Jézus Urunk kérésére a jelenlévők elénekelik a kért ének (*Hozsanna*, 98. ének) első versszakát.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelmének tüzes lángnyelve reátok áradt, betölthette szíveteket, lelketeket, egész lényeteket. Ha megengeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek, akkor vezet a mindennapokban, és érzitek a kegyelmeket, ami által megerősödtek, és el tudjátok fogadni mindazt, ami körülvesz benneteket e jelenben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!